

Scenariusz zajęć otwartych prowadzonych w ramach obchodów Tarnowskiego Tygodnia Autyzmu 2017 wykorzystanie metody Kephara w pracy z dziećmi z autyzmem w klasie 3au

Scenariusz zajęć opracowała i przeprowadziła na podstawie książki Newell C. Kephart „Dziecko opóźnione w nauce szkolnej” mgr Justyna Małek

1. „Chodzenie po kamieniach”

Pomoce: Potrzebne 10 kartoników (15cmX15 cm) czarnych, 10 kartoników (15cmX15cm) czerwonych, wstążki czarna i czerwona do zawiązania na butcie.

Czarne kwadraty służą do postawienia lewej a czerwone prawej nogi. Układ kwadratów jest taki, że wymaga od dziecka wykonania kroków o różnej długości i w różnych kierunkach.

Celem tego ćwiczenia jest zbadanie zdolności dziecka do opanowania zmiany nóg i pozycji tułowia w różnych warunkach, podyktowany nieregularnymi czynnościami.

Wykonanie: Czarną wstążką przewiązuje się lewego buta dziecka a czerwoną wstążką prawego buta dziecka. Wstążka jest ułatwieniem orientacji, którą nogę należy uruchomić. Nie sprawdzamy tu znajomości pojęć lewa, prawa, wprowadzamy tu bodźce wzrokowe.

Mówimy dziecku: „Postaw stopę z czarną wstążką na tym pierwszym kwadracie”. Pomagamy mu dopóki nie postawi nogi prawidłowo przed rozpoczęciem zadania. „A teraz postaw czerwoną stopę na następnym kwadracie, Teraz przejdź dookoła po wszystkich kwadratach, stawiając czarną stopę na czarnych, czerwona stopę na czerwonych. Zawsze musisz stanąć na najbliższych kwadratach, nie przeskakuj żadnego z nich, nie cofaj się.”

Jeśli dziecko nie rozumie instruktor może pokazać o co chodzi tylko na pierwszych 6 kwadratach.

- Zwracamy czy dziecko nie napotyka na trudności przy krokach różnej długości, czy potrafi dostosować krok, czy występują wahania równowagi

- Zadanie da nam odpowiedź na pytanie czy dziecko nie jest zbyt przyzwyczajone do ruchów symetrycznych i nie napotyka na trudności, kiedy jedna lub druga strona ma spełnić rolę wiodącą
- Zadanie to odnosi się do koordynacji oko-noga. Sprawdzamy czy dziecko w oparciu o bodziec wzrokowy potrafi określić kierunek wymaganego ruchu nogi i czy potrafi odpowiednio dostosować pozycję swojego ciała celem postawienia nogi zgodnie z bodźcem wzrokowym.

2. Tablica szkolna (znajomość kierunku)

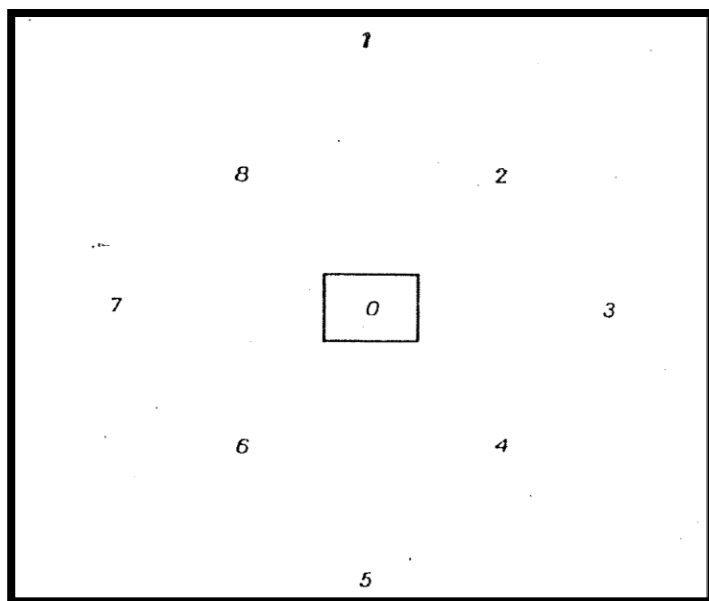
Celem tej metody jest danie dziecku pomocy w ustabilizowaniu i zachowaniu znajomości kierunku i zmian kierunku. Z tego względu kropki są stawiane na chybił trafił i w takim układzie, że za każdym razem dziecko musi zmieniać kierunek swojego ruchu.

Wskazówki:

- Gdy dziecko ma trudności z wykonaniem tej czynności, stosujemy krótsze linie i pozwalamy zrobić przerwę po narysowanej każdej linii, przed podaniem nowego kierunku.
- U dzieci z problemami z ustaleniem kierunku, w którym powinny rysować i rozpoczynaniem zadania w złym kierunku stosujemy kierowanie uwagi słowami tutaj i gestem wskazania
- U dzieci z problemami zatrzymania się na kropce docelowej można zastosować tekturkę w którą dziecko uderza w momencie skończenia ruchu, można użyć też większej kropki i kredy kontrastowej linii i kropki.

3. Zabawa zegarowa

Ćwiczenie uczące orientowania się co do kierunku jednocześnie obiema stronami ciała. Podczas tego ćwiczenia dziecko może opanować kontrolę nad wzajemnym oddziaływaniem na siebie obu przeciwstawnych części swojego ciała pod kątem wspólnego bądź odrębnego celu.

Na tablicy umieszczamy 8 ponumerowanych punktów rozłożonych równomiernie na obwodzie koła o średnicy ok. 45 cm, którego środkiem jest kwadrat oznaczony cyfrą „0”. Jest on celem wszystkich ruchów kończących się w centrum koła. Punkty zaś rozmieszczamy tak, że cyfry 1 i 5 wyznaczają oś pionową, 7 i 3 oś poziomą, a 6 i 2 oraz 8 i 4 linie ukośne, jak na rysunku:

Poleceniem jest, aby dziecko umieściło prawą rękę na jednym, a lewą na drugim numerze. Następnie prosimy je o przeniesienie lewej ręki na wybrany przez nas numer, a prawej na inny wskazany punkt. Ćwiczenie polega na przenoszeniu obu rąk jednocześnie i osiągnięciu nimi zamierzonych celów w tym samym czasie. Jeśli jednak dziecko ma trudności w wykonaniu określonego ruchu, to informujemy go o popełnionych błędach i prosimy o ich skorygowanie. Dla tego ćwiczenia istnieje szereg kombinacji ruchów tj.:

- a) ruch przeciwstawny
 - dośrodkowy
 - odśrodkowy

Lewa ręka

Prawa ręka

Pkt wyjścia- pkt docelowy

7- 0

3- 0

8- 0

4- 0

1- 0

5- 0

5- 0

1- 0

6- 0

2- 0

0- 7

0-3

0-1

0-5

0-5

0-1

0-8

0-4

b) ruch równoległy

Lewa ręka

Prawa ręka

Pkt wyjścia- pkt docelowy

7-0

0-3

0-7

3-0

1-0

0-5

0-1

5-0

4. Ćwiczenie Tablica szkolna (orientacja) leniwa ósemka

Zadanie: opanowanie ruchu i położenia figury niezależnego od kierunku ruchu.

Leniwa ósemka to figura podwójnie pożyteczną, ponieważ kierunek ruchu po lewej stronie pętli ósemki jest odwrotny do tego, jaki należy wykonać rysując jej prawą stronę. Ćwiczenie to pozwala dziecku zaobserwować związki zachodzące pomiędzy różnymi czynnościami motorycznymi i uzyskanie podczas rysowania tej samej figury wyniki percepcyjne

Rysujemy na tablicy ciągłą linią cyfrę 8 w pozycji poziomej (cyfra w przybliżeniu powinna mieć 60 cm długości i około 25 cm wysokości.

Prosimy dziecko lub ustawiamy go tak aby cała figura znalazła po prawej stronie od środka jego ciała a przy następnych próbach po lewej stronie, kolejno na środku figury.

Zmiana pozycji względem figury ma na celu zapoznanie lateryzacji w zależności od kierunku ruchu i uzyskanie wyników percepcji